

Лекція №1

Тема 1.1. Вступ. Звукова система німецької мови. Фонетичні особливості голосних та приголосних звуків. Алфавіт, правила читання. Особливості наголосу. Німецька вимова. (2 год.)

Мета: познайомити студентів з фонетичним складом німецької мови, основними правилами вимови звуків, алфавітом, найскладнішими випадками читання слів; розширити уявлення студентів про відмінності фонетичної системи рідної та німецької мови; розвивати навички виразного читання; показати красу та милозвучність мови на прикладі нескладних слів та реплік.

Вид заняття: вступна лекція з елементами бесіди.

Методи: розповідь, конспектування під диктовку, вправи на читання.

Матеріально-технічне забезпечення та дидактичні засоби: картки з алфавітом, правилами вимови та читання.

Література (основна та додаткова): 1. Бережна В.В., Пантелєєва С.В. Довідник старшокласника та абітурієнта. Німецька мова. – Х.: ТОРСІНГ ПЛЮС, 2006. – с. 9-38; 2. Кордуп Р.А. Німецька мова в таблицях і схемах. – Х.: Ранок, 2004. – с.6-7. 3. Листвин Д.А. Современный немецкий. Практический курс для начинающих. Учебное пособие, 2013р.

Хід заняття

1. Організаційна частина (привітання, представлення викладача, знайомство зі студентами, частково німецькою мовою).

Запитати в студентів, хто і як, на якому рівні знайомий з німецькою мовою, хто вивчав у школі та які труднощі виникають.

2. Повідомлення теми, формування мети та основних завдань.

Тема першого заняття: Звукова система нім. мови. Фон. особливості. Алфавіт та правила читання.

Основна мета: ознайомлення з фонетичним складом нім. мови, правилами вимови звуків, а також алфавітом та деякими правилами читання.

Основне завдання: записати правила вимови та читання, спробувати читати нескладні слова та речення.

3. Мотивація навчальної діяльності.

Обґрунтування важливості вивчення даної теми для подальшого оволодіння німецькою мовою

4. Сприймання нового матеріалу.

1). Ознайомлення зі звуками за роздатковими картками, в яких коротко охарактеризовано німецькі звуки, особливості їх вимови (картка №1).

2). Запис у зошити основних правил вимови (картка №2).

3). Співставлення звукового та буквеного складу німецької мови (роздати алфавіт на картках, або плакат на дошці).

4). Короткий запис правил читання, пояснення викладача з опорою на власну вимову.

5. Закріплення вивченого

Вправлення в читанні студентами за допомогою викладача.

6. Підведення підсумків.

- узагальнення матеріалу;

- оголошення домашнього завдання (вправи на читання – прислів'я).

Додаток 1

Прислів'я для читання та заучування вимови

1. Aller Anfang ist schwer.
2. Habe Achtung vor dem Alter.
3. Guter Anfang ist die halbe Arbeit.
4. Wer die Wahl hat, hat die Qual.
5. Morgenstunde hat Gold im Munde.
6. Anderer Fehler sind gute Lehrer.
7. Kleine Kinder können keine Kirschkerne knacken.
8. Bürsten mit weißen Börsten bürsten besser als Bürsten mit schwarzen Börsten.

ХАРАКТЕРНІ РИСИ НІМЕЦЬКИХ ГОЛОСНИХ

Для німецьких голосних характерними є такі особливості:

1. Відсутність якісної деформації голосних, тобто збереження якості звуку протягом всього його звучання, що забезпечується значною м'язовою напругою всього мовного апарату.

2. Наявність так званого твердого або нового підступу (початку звучання) голосних на початку слова або морфеми. Твердий підступ є результатом швидкого розмикання щільно зімкнутих голосових зв'язок і сприймається на слух як легкий звук, що клацає. Твердий підступ голосних додає німецькій мові характерну для неї уривчастість. Твердий підступ позначається значком ['] перед голосним.

3. Наявність двох видів відступу (закінчення звучання) голосних. Характерним для німецької мови є сильний відступ коротких голосних фонем, тобто різкий обрив артикуляції голосного і миттєвий перехід до артикуляції наступного приголосного звука, напр.: Anna [ˈana], dann [dan].

Для німецьких довгих голосних характерним є слабкий відступ, тобто поступовий перехід від голосного до приголосного. Напр.: Daten [ˈda:tn], ohne [ˈo:ne].

4. Довгі та короткі голосні. Порівняно з українською мовою німецькі голосні або дуже довгі, або дуже короткі. Тривалість голосного звука, зазвичай, пов'язана з різновидом складу і наголосом. Голосні вимовляються довго:

1) у відкритому наголошеному складі (склади, що закінчуються на голосний), напр.: Fra-ge, Ho-se;

2) в умовно-закритому наголошеному складі (склад, що при зміні слова (у результаті нового складоподілу) стає відкритим), напр.: Rat — Rate, Brot—Brote;

3) в наголошених суфіксах -ur, -or, -tät, -tion, -al, -nom, -soph, -at і в ненаголошених суфіксах -bar; -sam, -sal, -los, -tum;

4) у деяких односкладових незмінних службових словах, коли вони стоять під наголосом, напр.: mir, dir, der, dem, den, wen, wem, nur.

Довгота голосних може позначатися на письмі:

- подвоєнням букв, що позначають голосні звуки, напр.: Boot, See;
- буквою «h», що стоїть після голосного, напр.: Ruhm; буквою «e», що стоїть після «i», напр.: Dienst, vier, Lied.

У відкритому ненаголошеному складі німецькі голосні вимовляються коротко, але зберігають свою якість, напр.: Tomate, Museum, Fakultät.

Голосні вимовляються коротко:

1) у закритих складах (склади, що закінчуються на один або більше приголосних) у корені слова, якщо за голосним стоять:

а) дві або більше різних букв, що позначають приголосні звуки; напр.: Dorf, Mund, Wurst;

б) подвоєні приголосні звуки, що позначають одну фонему, напр.: Mitte, zusammen, wissen;

в) буквосполучення tz, ch, ck, ng, pf, sch, tsch, кожне з яких позначає один звук, напр.: sitzen, Apfel, Junge, lachen, deutsch;

2) у префіксах ent-, emp-, miss-, напр.: empfehlen, misslingen;

3) у суфіксах -in, -nis, -ismus, -lich, -ig, -isch, напр.: lustig, kindisch.

У німецькій мові є ряд слів, в яких вимова голосних відхиляється від загальних правил щодо довгих і коротких звуків. Ці винятки варто запам'ятовувати.

ХАРАКТЕРНІ РИСИ НІМЕЦЬКИХ ПРИГОЛОСНИХ

1. Німецькі глухі проривні приголосні [p], [t], [k] вимовляються з придином (аспірацією, від лат. aspiratio — придинок).

2. Німецькі дзвінкі проривні приголосні [b], [d], [g] в кінці слів і складів вимовляються цілком глухо, напр. Tag — [ta:k].

3. У німецькій мові відсутньою є палаталізація (пом'якшення) приголосних перед голосними переднього ряду [i:], [i], [e:], [y:], y, [oe].

Картка №2

Особливості фонетичної системи німецької мови.

A, a [a:] – Abend, Atem, Bar, Glas, Wahl, Rat und Tat, gar, fragen, wahr

A, a [a] – Anna, ab, an, Alter, achten, Apfel, Tanne, krank, warten

Ä, ä [e:] – довгий відкритий e: erzählen, Gläser, wählen, Läden, Märchen

Ä, ä [e] – März, fallen, älter, ändern, Ärger, ergänzen

B, b [b] – bald, Ball, Liebe, haben, Bett, blau, Baum, Boot, Bürsten.

B, b [p] – наприкінці слів і складів: gelb, ob, Klub, lieb, Staub, Korb

C, c [k] – Cafe, Camping

ck [k] – завжди як [k]: Zucker, Glück, backen, Ecke, pflücken

ch [k] – у словах грецького походження: Charakter, sechs, Orchester

ch [ʃ] – як [ш] у словах французького походження: Chef, Revanche

ch [tʃ] – як [ч] у словах англ. і іспан. походження: Champion, Couch

ch[x] – machen, Buch, Fach, suchen, Nacht, Achtung, rauchen

ch [ɪ] – після i, а також приголосн. вимовляється як звук [x'] у слові хімія – ich, Licht, Nächte. Es ist für mich wichtig, den Ich-laut richtig auszusprechen.

D, d [d] – das, Deutsch, Datum, Kinder, Süden

D, d [t] – наприкінці слів і складів: bald, Geld, Lied, Pferd

E, e [e:] – довгий закритий [e:]: lesen, Tee, Beet, sehen, Thema

E, e [e] – короткий [e]: setzen, stellen, Geld, Ende, nett, essen

E, e [ə] – скорочене [ə] вимовляється в ненаголош. префіксах be- і ge-, наприкінці слова й у ненаголош. нім. суфіксах, у закінченні –en і –el: haben, machen, schneller, tanzen, Straße

F, f [f] – fahren, fünf, fleißig, Tafel, Prüfung

G, g [g] – gut, groß, sagen, Gast, gehen

G, g [k] – Tag, Weg, Sieg, Schlag, Trug

G, g [ɛ]- як [ж]: Regime, Genre, Etage, Regisseur

G, g [] – як [хь]: richtig, wichtig, wenig, Honig

H, h [h] – haben, heute, heißen, Himmel, Heft

H, h [–] – не вимовляється після голосних, вказує на довготу їх вимови:

fahren, lehren, Kohl

I, i [i:] – ihm, wir, Igel, Titel, Stil

I, i [i] – mit, stimmt, bitte, Insel, Bild

ie [i:] – lieben, bieten, Ziel, Brief, Spielen

J, j [j] – Jahr, jeder, Jacke, Junge

K, k [k] – Karte, klein, kalt, kommen

L, l [l] – Laden, Lampe, Löwe, Schule

M, m [m] – Monat, Name, Sommer, Blume

N, n [n] – Nase, nötig, nein, Sonne, Zahn

O, o [o:] – Ohr, Obst, Oper, ohne, Kopf

O, o [o] – Ort, oft, Ost, offen, Optik

Ö, ö [ø:] – Öl, Öfen, Österreich, schön

Ö, ö [œ] – Öffnung, öfter, örtlich, Völker

P, p [p] – Paar, Pilz, Pause, Platz

Q, q [kv] – Quelle, Quark, Qualität

R, r [r] – Rad, raten, Rock, reden

S, s [s] – Slawisch, Messer, Rätsel, müssen

S, s [z] – Saal, Sand, sagen, Süden, Vase

sch [ʃ] – Schrank, schenken, schlecht, Tasche

st [ʃt] – на початку слова або основи: stehen, bestimmen, Stein

sp [ʃp] – spielen, spät, Sport, Speise

ß [s] – groß, Fuß, Straße, heißen

T, t [t] – Tag, Tee, Tisch, trinken

U, u [u:] – Uhr, Urlaub, Buch, Stufe

U, u [u] – Lust, Kuss, Butter, uns

Ü, ü [y:] – Übung, üblich, Mühe, Schwül

Ü, ü [y] – üppig, Glück, hübsch, Küche

V, v [f] – завжди в префіксах ver- і vor- , а також в багатьох інших словах:

Vogel, vergessen, vorlesen, vier

V, v [v] – Vase, Klavier, November, Vokal
W, w [v] – Wahl, Wort, Welt, Wind, wir
X, x [ks] – Max, Taxi, Lexik, Text
Y, y [y:] – Typ, Lyrik, Analyse, Physik (близько до ю)
Y, y [y] – Mystik, Syntax, Nymphe
Z, z [ts] – Zahn, Zahl, Zug, Zeit
ng [ŋ] – Zeitung, Rang, Meinung, Engel
n (k) [ŋ] – Bank, Schrank, denken, krank
pf [pf] – Pferd, Pfennig, Pflaume, Opfer
tsch [tʃ] – Deutscher, Matsch, Dolmetscher
ei [æ] – Ei, Eis, eigen, Bein, Wein (аї)
ai [æ] – Mai, Kai, Saite, Main (аї)
eu, äu [ø] – euch, Eule, äußern, Europa (ой)
au [ao] – auch, aus, Auge, Autor

Практичне заняття №1-2

Тема 1.1. Вступ. Звукова система німецької мови. Фонетичні особливості голосних та приголосних звуків. Алфавіт, правила читання. Особливості наголосу. Німецька вимова. (4 години)

Мета: познайомити студентів з фонетичним складом німецької мови, основними правилами вимови звуків, алфавітом, найскладнішими випадками читання слів; розширити уявлення студентів про відмінності фонетичної системи рідної та німецької мови; розвивати навички виразного читання; показати красу та милозвучність мови на прикладі нескладних слів та реплік.

Вид заняття: закріплення нових знань.

Методи: розповідь, конспектування під диктовку, вправи на читання.

Матеріально-технічне забезпечення та дидактичні засоби: картки з алфавітом, правилами вимови та читання.

Література (основна та додаткова): 1. Бережна В.В., Пантелєєва С.В. Довідник старшокласника та абітурієнта. Німецька мова. – Х.: ТОРСІНГ ПЛЮС, 2006. – с. 9-38; 2. Кордуп Р.А. Німецька мова в таблицях і схемах. – Х.: Ранок, 2004. – с.6-7. 3. Листвин Д.А. Современный немецкий. Практический курс для начинающих. Учебное пособие, 2013р.

Хід заняття

1. Організаційна частина (привітання, представлення викладача, частково німецькою мовою).

2. Повідомлення теми, формування мети та основних завдань – поглибити знання, отримані з першої лекції.

3. Мотивація навчальної діяльності.

Обґрунтування важливості вивчення даної теми для подальшого оволодіння німецькою мовою, вивчення алфавіту, розповідь його напам'ять студентами.

4. Сприймання нового матеріалу.

1). Ознайомлення з *увідним фонетичним курсом*, деякими особливостями артикуляційної бази, наголосу, інтонації, пауз в німецьких реченнях, деякими особливостями звукової будови мови.

2). Вивчення нової лексики (основної на тему: знайомство і под.) з метою запам'ятання правил читання.

5. Закріплення вивченого

Вправляння в читанні студентами за допомогою викладача.

6. Підведення підсумків.

- узагальнення матеріалу;

- оголошення домашнього завдання: вивчити правила читання та алфавіт.

Увідний фонетичний курс

Алфавіт

Печатний шрифт	Німецька назва літери	Печатний шрифт	Німецька назва літери
Aa	а:	Nn	ен:
Bb	бе:	Oo	о:
Cc	це:	Pp	пе:
Dd	де:	Qq	ку:
Ee	е:	Rr	ер:
Ff	еф:	Ss, ß	ес, ес-цет
Gg	ге:	Tt	те:
Hh	ха:	Uu	у:
Ii	і:	Vv	фао
Jj	йот	Ww	ве:
Kk	ка:	Xx	ікс
Ll	ель	Yy	юпсілон
Mm	ем	Zz	зет

Деякі особливості німецької артикуляційної бази

Для німецької артикуляції характерні наступні ознаки:

1. Губи не напружені і не прижаті до зубів. Опускаючи нижню щелепу, отвір має овальну форму. Округляючи і виставляючи губи вперед, більш активною є верхня губа. В українській артикуляційній базі губи також ненапружені, але щільно торкаються зубів, форма губного отвору більш розтягнута.

2. В німецькій мові нижня щелепа опускається і піднімається різко і енергійно, ступень розпилення варіює.

3. Гортань опущена, внаслідок чого опускаються також корінь та задня спинка язика. Це приводить до збільшення заднього резонатора і голос отримує гортанний тембр. В українській мові гортань не опущена, гортанний тембр відсутній.

4. Внаслідок опущення гортані, кореня язика та задньої спинки, увесь язик зміщується вперед і кінчик язика має контакт з передніми нижніми зубами, передня спинка язика злегка підведена.

5. Для голосових зв'язок є типовим слизькі положення: перехід від розширеного до звуженого положення при створюванні голосних з сильним приступом.

6. Мускульне напруження артикуляційних органів (язика та губ) стійке.

7. Для мовного виходу типовим є сильний поштовх, в наслідок чого створюється велике повітряне наповнення ротової порожнини.

Описані особливості німецької артикуляційної бази виявляються у період початкової робочої позиції та зберігаються також при створюванні звуків. При утворюванні складу є типовим різкий повштохоподібний видох. Це створює специфіку ритму німецької мови, надає їй чіткий повштохоподібний характер.

Наголос

1. В німецькій мові наголос падає у більшості випадків на перший склад кореня. Другий склад є ненаголошеним. Наголос в німецькій мові значно сильніший, тому різниця між наголошеним та ненаголошеним складом значно більша, ніж в українській мові. Наголос у німецькій мові нерухомий:

der 'Tisch – die 'Tische

2. В словах, запозичених з інших мов, частіше зберігається наголос тієї мови з якої воно запозичене:

die Rezep'tion

3. В складних словах основний наголос падає на кореневий склад першого слова:

das 'Doppelzimmer

Інтонація

У німецькому реченні наголос падає на повнозначні слова: іменники, прикметники, смислові дієслова, числівники, прислівники, питальні та вказівні займенники. Ненаголошеними звично бувають службові слова (артиклі, сполучники, прийменники), допоміжні дієслова, дієслова-зв'язки, особові та присвійні займенники.

Головний наголос виділяє найбільш важливі слова. Головний наголос позначається двома рисочками перед наголошеним складом: [']. Другорядний наголос позначається знаком: ['].

У непоширеному спонукальному реченні наголос падає на наголошений склад дієслова: *'Kommen Sie! 'Trinken Sie!*

У поширеному спонукальному реченні основний наголос падає на найважливіше по значенню слово, на дієслово падає додатковий наголос: *Nehmen Sie "Platz! Buchstabieren Sie bitte "hier!*

Смислові групи відокремлюються одне від одного паузами, які позначаються однією вертикальною рисою: *Alle schreiben gut.*

Для мелодії німецької мови характерні два основних тона: низький та високий. Низька мелодія використовується для оформлення оповідних та наказових речень, а також питальних з питальним словом. Цей тип мелодії позначається стрілкою вниз ↓:

Mein Name ist Mieler. ↓

Woher kommen Sie? ↓

Hören Sie den Dialog! ↓

Високий тон використовується у питальних реченнях без питального слова.

Цей тип мелодії позначається стрілкою вверх ↑:

Sprechen Sie Deutsch? ↑

На закінчення ще одне зауваження. По радіо та телебаченню ви чуєте, як говорять або співають на німецькій мові. Вимова часто відрізняється від того, що ви вивчаєте в рамках даного курсу. Причиною цього є той факт що у різних частинах німецького простору говорять на різних діалектах. Ритм речення і наголос, як правило, не змінюється.

Паузи у реченнях

Як між окремими реченнями, а також і між групами слів виникають паузи. Найбільш довгі паузи бувають у кінці речення, найбільш короткі – між групами слів, які є однією синтаксичною групою. Усередині синтаксичної групи паузи не допускаються.

Не можна відділяти паузою означення від означеного слова, артикль, вказівні та присвійні займенники або прийменники від іменників, особові займенники від дієслова.

Деякі особливості звукової будови німецької мови

Особливості німецьких голосних звуків

1. Голосні німецької мови підрозділяються на довгі та короткі. Від довготи голосних часто залежить значення слова.

Довгий звук

der Staat - держава

die Saat - посів

fühlen - почувати

Короткий звук

die Stadt - місто

satt - ситий

füllen - наповнювати

2. Голосні по якості поділяються на закриті та відкриті. Ця якість зв'язана з висотою підйому язика.

Закритий звук

die Beeren - ягоди

die Ehre - честь

Відкритий звук

die Bären - ведмеді

die Ähre – колос

3. Усі німецькі голосні, які стоять на початку слова або кореня, вимовляються з так названим **новим** або **твердим приступом**. Для отримання твердого приступу голосного треба посилити видох повітря з легень, затримати його в гортані так, як це відбувається при покашлюванні. Твердий приступ різко відділяє слово або склад, яке починається з голосної від іншого слова або складу, через що німецька мова звучить з відривом, різко: Anna ['ana]

Особливості німецьких приголосних звуків

Всі приголосні німецької мови поділяються за участю голосу на глухі та дзвінкі.

1. Глухі приголосні [p, t, k] вимовляються більш напружено, ніж українські, з приступом. Приступ є результатом більш сильного видиху при менш слабкому напруженні органів, утворюючих змикання:

die **K**arte – карта

die **T**at - вчинок

2. Дзвінкі приголосні вимовляються більш слабкіше і менш дзвінко, ніж українські, особливо на початку слова, або після глухого приголосного:

beginnen – починати, auf Wiedersehen - до побачення

3. Німецькі приголосні звуки ніколи не пом'якшуються (не палаталізуються), в той час як українські можуть бути твердими і пом'якшеними:

der **T**isch - стіл

das **W**etter - погода

4. Дзвінки приголосні [b, d, g] наприкінці слова та складу вимовляються глухо як [p, t, k].

Правила читання довгих та коротких голосних

Голосні **a, e, i, o, u** можуть читатися довго та коротко.

1. Голосні читаються довго:

а) У **відкритому наголошеному складі** (який закінчується на голосний звук): Ober malen rufen lesen

б) В умовно закритому складі, який закінчується тільки на один приголосний (але у більшості службових односкладових слів, як, наприклад was, um, ob, mit голосні вимовляються коротко):

Tag – Tage rot – rote

в) При позначенні голосного звуку двома однаковими голосними буквами: Meer Boot Saal

г) Перед **h** (після голосних **h** не читається, а служить лише знаком для позначення їх довготи): fahren Lehrer Möhre

д) Буквосполучення **ie** вимовляється як **i** довге: liegen hier viel Bier

2. Голосні читаються коротко:

а) Перед двома однаковими і декількома приголосними: kommen Kind
Anna Tisch

Правила читання букв та буквосполучень

1. В німецькій мові є три букви, які приймають умляут: (дві крапки над буквою) а, о, u – **ä, ö, ü**

а) **ä** читається як українське «е»: populär fährt trägt Mädchen

б) **ü** не має співвідношення в українській мові. Щоб правильно вимовляти звук, позначений буквою, треба витягувати губи вперед і вимовляти звук [i:]

Übung Kühl süß Tür

Як [y] читається буква у (юпсілон):

Lyrik Тур

в) **ö** теж не має співвідношення в українській мові. Щоб правильно вимовляти звук, позначений буквою **ö**, треба витягнути губи вперед, округлити їх та вимовити як українське **е**.

öffnen Löffel

können mögen

2. В німецькій мові є наступні дифтонги :**ai, ei, eu, ey, au, ay, äy**.

Вони являють собою злиття двох голосних в один звук, при чому другий голосний звук дуже короткий.

а) Дифтонги **ei, ey, ai, ay** читаються як український «ає»:

zwei	Mai	Bayern
mein	Saite	Meyer

б) Дифтонги **eu**, **äu** читаються як український «**оє**»:

Leute	Fräu
heute	läuft

в) Дифтонг **au** читається як український «**ао**»:

Rau	mauch
-----	-------

3. а) Буква **h** позначає звук який утворюється при легкому видиху. Подібного звуку в українській мові немає. На **початку слова або складу перед голосними буква h вимовляється:**

haben	gehören
heben	heute

б) після голосної букви **h** не читається, а позначає тільки довготу **стоячого перед нею голосного:**

nehmen	fahren
Kuh	siehe

4. а) Буква **s** перед голосними читається як українське «**з**»:

sitzen	Leser
Sonne	lasen

б) В середині і в кінці складу буква **s** читається як українське «**с**»:

Herbst	Rest
nächste	beste

в) Перед буквами **p, t** на початку слова і кореневого складу буква **s** читається як українська «**ш**»:

sprechen	gespannt
Stadt	studieren

г) Букви **ss, ß** завжди читаються як українська «**с**»:

Messe	groß
Russe	heißen

5. а) Буква **v** в німецьких словах читається як українська «**ф**»:

Vater verstehen

Volk vorziehen

б) в словах, запозичених з інших мов буква **v** читається як українська «в»:

Viktor die Vase

6. Буква **x** читається як українське «кс»:

Alexander Max

Text Taxi

7. Буквосполучення **ch** вимовляється дwoяко:

а) твердо як українська «х» після **a, o, u, au**:

nach noch

Bauch Buch

б) в других випадках – м'яко як «хь».

ich Mädchen

echt Hähnchen

8. Буквосполучення **ig** в кінці багатьох слів читається як «хь».

achtzig billig

9. Буквосполучення **ck** читається як «к»:

Decke Glück

Ecke Stück

10. Буквосполучення **chs** читається як «кс»:

wachsen wechseln

Achsel sechs

11. Буквосполучення **dt** в кінці слова читається як «т»:

Schmidt Stadt

12. Буквосполучення **ph** читається як «ф»:

Paragraph Phantasie

13. Буквосполучення **qu** читається як «кв»:

Quadrat bequem

Quark Quiz

14. Буквосполучення **sch** читається як «ш»:

gemischt

schon **schließen**

15. Буквосполучення **sh** зустрічається в словах іншомовного походження і читается як

Sneshana	Podsharka	«ж»:
----------	-----------	------

Sneshana

Podsharka

16. Буквосполучення **tsch**читается як «ч»:

Deutsch Tschechoslowakei

17. Буквосполучення **th** читається як «t»:

Bibliothek Theater

Apothek Thüringen

18. Буквосполучення **tz** читається як «ц»:

Netz setzen

19. Приголосний **l** вимовляється приблизно як в слові «люблю». Щоб вірно вимовити цей звук треба кінчик язика підняти і прижати до верхніх альвеол.

klein **Melone**

klein Melone

Вправи на читання та запис у словник

1) **lernen (lernte, gelernt)** — *vt* вчитися, навчитися (чомусь); das Lernen. Er lernt. Lernst du? Was lernst du? Ich lerne Deutsch. Wir lernen Deutsch sprechen.

2) **lehren (lehrte, gelehrt)** — *vt* вчити, навчати (когось, чомусь), поучать; викладати ; *der Lehrer; die Lehrerin; der Lehrling. Der Meister lehrt den Lehrling.*

3) **lesen (las, gelesen)** — vt читати; das Lesen; der Leser; die Leserin; der Lesesaal; die Lesung im Parlament.

4) **fragen (fragte, gefragt)** — vt запитувати; das Fragen; die Frage; das Fragewort. Der Deutschlehrer fragt. Wir fragen.

5) **antworten (antwortete, geantwortet)** — vt відповідати; die Antwort; Frage und Antwort. Er fragt und ich antworte. Ich frage und er antwortet.

6) **schreiben (schrieb, geschrieben)** — *vt* писати, написати; записувати; das Schreiben; der Schreiber; die Schreiberin. Der Lehrer diktiert und wir schreiben.

7) **üben (übte, geübt)** — *vt* упражнять – робити вправи; die Übung. Wir lesen und schreiben eine Übung. Die Übung ist einfach.

8) **übersetzen (übersetzte, übersetzt)** — *vt* переводить; der Übersetzer; die Übersetzerin; die Übersetzung; aus dem Russischen ins Deutsche übersetzen. Wir übersetzen aus dem Deutschen ins Russische.

9) **verstehen (verstand, verstanden)** — *vt* розуміти; das Verstehen; der Verstand; verstehen lernen. Er lernt verstehen. Er versteht das. Verstehst du das? Ich verstehe das nicht.

10) **wiederholen (wiederholte, wiederholt)** – повторювати; die Wiederholung. Er wiederholt die Frage. Wiederholen Sie bitte das! Ich wiederhole die Antwort.

11) **der Fehler** – помилка; einen Fehler machen; einen Fehler analysieren. Hier ist ein Fehler. Sie macht einen Fehler. Sie analysiert den Fehler. Durch Fehler wird man klug.

12) **korrigieren (korrigierte, korrigiert)** — *vt* виправляти; поправляти; вносити поправки; der Korrektor; die Korrektion; die Korrektur; eine Korrektur lesen; einen Fehler korrigieren. Der Lehrer korrigiert einen Fehler.

13) **die Vokabel, -n** — (окреме) слово = das Wort; das Vokabelheft; das Vokabelbuch = das Vokabular. Ich habe ein Vokabelheft. Hast du ein Vokabular? Ich verstehe eine Vokabel nicht. Ich übersetze die Vokabel. Die Vokabel ist kurz. Die Vokabel ist einfach.

14) **erklären (erklärte, erklärt)** — *vt* пояснювати; тлумачити (від слова klar — ясно); die Erklärung. Der Lehrer erklärt die Vokabel. Er erklärt den Fehler. Die Erklärung ist kurz und einfach.

15) **sprechen (sprach, gesprochen)** — *vt* говорити, розмовляти; das Sprechen; der Sprecher; das Gespräch. Wir sprechen deutsch. Sprichst du deutsch? Er spricht perfekt (sehr gut) deutsch.

16) **die Sprache, -n** — мова, мовлення; die deutsche Sprache = (das) Deutsch (частіше без артикля); die Muttersprache. Seine Muttersprache ist Deutsch. Meine Muttersprache ist Ukrainisch.

17) **die Aussprache, -n** — вимова, акцент; aussprechen. Er spricht die Vokabel richtig aus. Seine Aussprache ist gut.

18) **unterrichten (unterrichtete, unterrichtet)** — vt викладати (комусь, щось); навчати (когось, чомусь). Er unterrichtet Deutsch. Sie unterrichtet uns in Physik.

19) **der Unterricht** (тільки = Singular) — викладання, заняття, урок der Deutschunterricht. Heute haben wir einen Deutschunterricht. Wann hast du einen Russischunterricht?

20) **die Woche, -n** — тиждень; wochentlich = jede Woche; einmal wochentlich = einmal in der Woche. Wir lernen Deutsch einmal in der Woche.

Bekanntschaft, Vorstellung – знайомство, привітання

01. Guten Tag! добрий день!

02. Guten Morgen! доброго ранку!

03. Guten Abend! добрий вечір!

04. Hallo! привіт!

05. Auf Wiedersehen! до побачення!

06. Tschüs! пока!

07. Gute Nacht! спокійної ночі!

08. Wie geht's? Як справи?

09. Wie geht es Ihnen? Як у вас справи?

10. Wie heißen Sie? Як вас звуть?

11. Woher kommen Sie? Звідки ви родом?

12. Wo wohnen Sie? Де ви живете?

13. Wie alt sind Sie? Скільки вам років?

14. Was sind Sie von Beruf? Хто ви за професією?

15. Entschuldigung! Вибачте!

16. bitte будь-ласка

17. danke спасибі

18. wie bitte? що, вибачте? що ви сказали?/що ти сказав?

19. sehr angenehm дуже приємно

Texten für Lesen

Monika Schneider

Guten Tag. Ich heiße Monika Schneider. Ich lebe in München und arbeite bei Garibaldi.

Ich bin ledig, aber ich habe einen Freund. Er heißt Martin.

Frank Müller

Hallo! Ich heiße Frank Müller und lebe in München. Ich bin Maler. Ich bin ledig, aber ich habe eine Freundin. Sie heißt Barbara.

Felix Dietrich

Hi! Ich bin Felix Dietrich. Ich komme aus Hamburg, aber ich lebe momentan in München. Ich bin Jura Student. Ich bin ledig.

Helber Camisa

Hallo! Ich bin Dina Camisa und bin sieben Jahre alt. Ich bin Schülerin.

Hallo. Ich bin Manuel Camisa. Ich komme aus Argentinien und lebe in München. Ich bin Schlosser. Ich bin verheiratet. Meine Frau heißt Maja.

Guten Tag! Ich heiße Maja Helber Camisa. Ich bin Lehrerin. Ich bin verheiratet. Mein Mann heißt Manuel Camisa. Wir haben eine Tochter.

Anna Meier

Hi! Ich bin Anna Meier. Ich bin momentan Hausfrau und habe zwei Kinder: Gabi und Luisa. Ich bin geschieden.

Hallo! Ich bin Luisa Meier. Ich bin sieben Jahre alt und gehe schon zur Schule.

Wortschatz

01. heißen зватися, називатися
02. arbeiten працювати
03. bei у, при, в
04. leben жити
05. ledig нежонатий, незамужем
06. aber але
07. der Freund / die Freundin друг / подруга
08. der Maler, = художник
09. der Student / die Studentin студент / студентка
10. Ich komme aus ... Я (родом) з ...
11. der Schlosser слюсар
12. verheiratet жонатий / замужем
13. mein / meine мій / моя
14. der Lehrer / die Lehrerin учитель / учителька
15. ich bin ... Jahre alt мені ... років
16. der Schüler / die Schülerin учень / учениця
17. momentan в даний час
18. die Hausfrau, еп домогосподарка
19. das Kind, ер дитина
20. schon уже
21. zur Schule gehen ходити в школу
22. geschieden розведений

Викладач

А.О. Белова